

Skatteministeriet

26. maj 2021
J.nr. 2018 - 2626

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 211 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (EU-retlig tilpasning af foreningsbeskatningen, justering af reglerne for investeringsinstitutters beskatning af udbytte fra danske aktier, skattefritagelse for selvejende plejehjem og plejeboliger, forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v., indberetning af udbytter af aktier m.v. registreret i en dansk værdipapircentral og kontoført af en udenlandsk kontofører og ændringer som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 42 af 25. maj 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre nærmere for vurderingen af, at en eventuel skattefritagelse af (minimumsbeskattede) udenlandske investeringsinstitutter ikke kan forbeholdes investeringsinstitutter i andre EU-lande, jf. svaret på spørgsmål 39. Ministeren bedes herunder redegøre for, hvorfor det ikke vurderes muligt at afgrænse en eventuel fritagelse til minimumsbeskattede investeringsinstitutter, som opfylder reglerne i ligningslovens § 16 C og er hjemmehørende i EU-/EØS-lande, samt lande, hvormed Danmark har en dobbeltbeskatningsaftale, som det ses andre steder i skattelovgivningen.

Svar

Den skattemæssige behandling af (danske og udenlandske) investeringsinstitutter har betydning for, hvilke investeringsinstitutter investorerne har interesse i at investere i. Det vil sige, at den skattemæssige regulering af investeringsinstitutter skal være i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 63 om kapitalens fri bevægelighed. EU-Domstolens dom af 21. juni 2018 i sag C-480/16 Fidelity Funds m.fl. mod Skatteministeriet handler således om, hvorvidt de danske regler kunne anses for at være i overensstemmelse med reglerne om kapitalens fri bevægelighed eller ej.

EU-traktatens artikel 63 om kapitalens fri bevægelighed gælder også i forhold til tredje-lande. Dermed vil en skattefritagelse af udenlandske investeringsinstitutter ikke kunne forbeholdes investeringsinstitutter i andre EU-lande. Efter den foreliggende praksis, jf. fx reglerne om defensive foranstaltninger, kan tredjelande alene afgrænses på den måde, at det kun er lande, som ikke har indgået en aftale om udveksling af oplysninger, som vil kunne holdes uden for en skattefritagelse. En eventuel skattefritagelse af udenlandske investeringsinstitutter, der fx er undergivet regler, der svarer til de danske regler om investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, vil dermed også skulle omfatte sådanne investeringsinstitutter, som er hjemmehørende i lande, som Danmark har indgået en aftale om udveksling af oplysninger med, fx lande som Danmark har indgået en såkaldt TIEA-aftale med.

Denne afgrænsning findes allerede i gældende lovgivning. Udgangspunktet for den begrænsede skattepligt af udbytter er for selskaber, der er porteføljeaktionærer, at der skal betales en skat på 22 pct., og for personaktionærer, at der skal betales en skat på 27 pct. Imidlertid skal der i begge situationer kun betales en skat på 15 pct., hvis den kompetente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor aktionæren er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden internationale overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 8, og kildeskattelovens § 2, stk. 11.